

вамъ! Какъ азъ съмъ отъ кръвтъ на Геркулеса а седа още обкованъ въ жилеза! Е, какво още? всичкитъ злины опрѣдѣлены за человекъ, трѣбали да ги премина още отъ младата си възрѣсть? заточеніето, скърбтъ и безчиніето бѣха първитъ тѣглила на живота ми. Гоненъ и скитникъ отъ пустиня на пусиня изнемощахъ отъ скърбъ и безчестіе. Нъ сиротивъ гордостътъ отъ която бѣше обладано сърдцето ми, ази все пакъ потаявахъ и крияхъ скърбтъ си. А сега! какъ? азъ сынъ на Кресфонтъ да не мога да го отмѣстѣ. Азъ намирамъ еднѣ майка а безчеловѣчнѣтъ този мѣчитель ми я отнѣма чрезъ едно омразно бракосочитаніе. Азъ проклинамъ, Нарбасъ деньтъ въ който съмъ испадналь въ рѣцетъ ви, азъ проклинамъ помощтъ която ми дадохте. Ахъ! Тате! защо....

Явленіе. II

ПОЛИФОНТЪ ЕЖИСТЪ НАРБАСЪ

ЕВРИКЛЕСЪ СТРАЖАРИ.

Полифонтъ. — (*Нарбасъ и Евриклесъ сѣ отдалѣгъватъ малко.*) Оттеглете ся на странѣ: аты младѣй безошѣтнѣй приближи до мене. Азъ, твойтъ царъ желая още еднѣжъ за послѣденъ пѣтъ ти позволявамъ да отбирешъ честътъ си. Ты трѣба да знаешъ